

Oppetus.

Ärra kuule selle sanna, kellel tigge meel ning libbe keel on, sest sesuggune peab üh- tegid hoolt sinno, waid selle pärrast, mis so läes on. Kui temma on ennast täis sõnud ning laftund, siis temma pühkib omma suud ning lähhab naermisjes om- ma teed.

Hunt ning Kurg.

Hunt kes wargusse peäle oli läinud, oli ühte talle wägga nobbedaste ärraneel- nud, ning sest oli üks kont temma kerkus- se finni hakland, mis läbbi ta piddi lä- katama. Temma joosis kakspeiddi ning tootas suurt makso, sellel, kes tedda piddi wõitama. Se peäle tuli nüüd kurg ja kaksis temmale abbiks tulla. Hunt teggi omma suu lousa lahti, ning kurg pistis omma pitka pinna senna sisse, ja kiskus jedda konti wälja. Nüüd küsis kurg om-
ma

ma hinda. Hunt kostis naermislega: Eks se ep olle makso kü, et sa woid ennast selega suurestelda, et so pea on Hunti kerkus olnud, ning et sa jedda terwe olled jälle wälja tomband? mis makso tahhad sa siis weel saada?

Oppetus.

Koer on sõbber senni kui pead sillitad. Sevärrast, kui sa ühhel inimesel, kes lahke pallega rägib ning kurbaste ommas süddames mõtleb, head teed, siis ärra mõtle mitte ennam ärratasumisse peäle, waid tanna jummalat et sa terwe nahhaga peäsed ennast temmast lahti.

Kaks Hiirid.

Hiir mis ühhes moisas elas, tahkis wäl- jale minna, ning nende jures, kes põllo- le ollid, woeraks olla. Kui temma nüüd senna tuli, siis terretasid nemmad teine teist, ning se põllo hiir pallus jedda moisa